

Si n'hi ha, per exemple, una contradicció, i és que una persona demana un cuidador familiar i els serveis socials veuen que eixa persona l'entorn no li permet tindre un cuidador familiar, perquè probablement se vagen a quedar l'ajuda i vagen a deixar la persona arraconada, i no va estar cuidada, sinó que necessita un recurs professional, aleshores anirà a una comissió tècnica d'avaluació. Però ací imagine's el que agilitzarà els tràmits. Perquè abans l'expedient anava: dels serveis centrals a l'ajuntament, de l'ajuntament als serveis centrals, dels serveis centrals a l'ajuntament... Tot això per a tindre la gent cinc i sis anys en llista d'espera, com s'han tingut en el passat. Ara anirà tot..., tot el procés en l'ajuntament i, quan calga prendre resolució, anirà ja als serveis centrals. Això és el que marca el decret, a banda de les compatibilitats de serveis, i és que una persona, per exemple, puga tindre un assistent personal, encara que no treballe o estúdie, que això abans no se permetia en la normativa anterior, poder compatibilitzar un centre de dia amb un servei d'ajuda a domicili. Tot açò que el sector de professionals tant de temps ha demanat, tot açò que els sectors, les plataformes, el Cermi han demanat durant tant de temps, en el decret es veu materialitzat.

I, efectivament, ja li he dit les xifres a la senyora Andrés del que hem baixat les llistes d'espera, etcètera. Jo, dir-li que la municipalització està ajudant a fer una xarxa sòlida, a fer una xarxa de proximitat, perquè qui millor coneix les persones que ha de valorar són els serveis socials de base, i està ajudant a fer una xarxa potent i pública que mai més ningú podrà destrossar. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Ha clavat el temps al zero, zero. I, per tant, és d'agrair... *(Veus)*
No comparem... Però..., però cadascú tenia el seu estil.

I, ara, continuem a la pregunta número 864, que formula l'il·lustre Alberto García a la vicepresidenta del Consell.

Senyor García, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Gràcies, president.

Bona vesprada, vicepresidenta.

En setembre del 2016 es va produir el desagradable succés d'aquella persona gran que va caure del llit de la residència de Carlet. Allò se va saldar en primera instància amb la dimissió del senyor Carlos Manzanero, que era el director d'este centre.

En aquell moment els sindicats se van posar en contacte amb nosaltres per dir-mos que el que estaven plantejant des de feia temps era que se modificaren les ràtios de l'Orde de 4 de febrer de 2005. Ells entenien que este pas era fonamental per poder atendre en condicions estes persones. Persones que estan en centres de dia, en centres residencials o en centres residencials on n'hi han persones amb dependència.

Si bé és cert que hi van haver algunes modificacions d'esta orde, hi va haver una modificació en el 2012, hi va haver una modificació posterior en el 2014. Però eixes modificacions en cap cas tenen res a vore en el que és la plantilla de personal.

Una vegada més, els sindicats se posen en contacte amb nosaltres, recordant-mos que esta modificació, segons el seu criteri, s'hauria de plantejar. Inclús vosté mateix, quan va estar en comissió a petició pròpia per informar-mos de què és el que havia passat en la residència de Carlet, jo entenc que vosté va adquirir un compromís per tal de modificar esta orde.

La pregunta és saber si vosté va a modificar eixa orde, si ha desistit de modificar eixa orde o... ¿què anem a fer en açò?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell, que té la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor García, per la pregunta.

No he desistit de modificar la normativa; sí de fer-ho a través de l'ordre, pel següent: efectivament, quan va passar el succés de Carlet, jo els explicava que l'ordre era insuficient, i era insuficient les ràtios, ¿per què? Perquè era una orde que en el seu moment atenia a residències que tenien a persones que no estaven en situació de dependència i que, en este moment, a més, tal com estaven plantejant des del govern del botànic la qüestió del servei residencial, havia de ser l'últim recurs.

Si vosté recorda aquella compareixença, jo dia: jo no vull que les persones que no tenen una situació de dependència estiguen en una residència. Vull que estiguen en la seua casa, en el seu entorn habitual, en la seua família, en el seu entorn afectiu i de seguretat. Per tant, eixa orde respon a una situació on persones que no estaven en situació de residència anaren a residència.

¿On volem canviar esta normativa? En la llei, que vosté sap que s'està en este moment debatent, elaborant, pensant i que ja ha començat la publicació en la web, que és la que modificarà la llei de serveis socials de 1997. Entre altres coses, perquè si li donem rang legal a esta modificació, és més fàcil que perdure en el temps que si ho fem a través d'una orde i, després, també, per un sentit pràctic, i és que una orde costa quasi tant de canviar com fer una llei nova. I, aleshores, anem a fer la llei nova i, en funció d'això, ja anirem adaptant el següent..., digam, el desplegament reglamentari d'eixa llei. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyor Alberto García, té vosté la paraula. *(So per interferència)* A estes hores de la vesprada...

Senyor Alberto García, ¿què ha fet vosté?

El senyor García Salvador:

Jo no he fet res, ¿eh? Jo ja porte el dia... *(Rialles)*

El senyor president:

Ja ho sé, ja ho sé. Però..., té vosté..., té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Ja tinc la ració hui...

Res, vicepresidenta, si alguna cosa haurem d'aprendre del *rifirrafe* este que n'hi ha hagut este matí, és que mos hem d'anar avançant als esdeveniments. O siga, no podem deixar que les coses vagen madurant i s'acaben complicant, i després haver d'anar sempre a rebuf de les qüestions. Jo el que sí que li demano, que ja d'una vegada per totes avancem en eixa llei de serveis socials, a fi d'evitar estes qüestions.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyor García.

Gràcies per entendre també allò d'este matí. Jo no ho qualificaria de *rifirrafe*, però entenc el que vol dir. Ha sigut molt dolorós per a tots, o almenys per a vosté i per a mi. Encara que per ahí bufen... Per ahí *resopla*.

Però, mire, li vaig a dir una altra cosa. Al marge que canviem la qüestió, a través de la llei dels serveis socials, en la qual, a més, vosté està activament invitat a participar i a aportar, perquè és una persona que se pren molt seriosament les polítiques socials, la visita als centres i el coneixement del que és esta matèria, que és molt extensa i molt complexa, en la qual jo també tots els dies estic aprenent, dir-li una cosa també per a la seua tranquil·litat, al marge que això se canviara en aquell moment, ja s'està actuant. ¿De quina manera? En

els centres de gestió directa, ¿què estem fent? ¿Com estem baixant les ràtios? N'hi ha dos maneres de baixar les ràtios: augmentar personal –li ho vaig dir ja en la compareixença– o baixar usuaris.

De moment, com allò d'augmentar personal està mal, mentres tingam al senyor Montoro ahí dient-mos que no podem augmentar personal, estem baixant els usuaris. *Por ahí resopla, otra vez.* Això n'hi ha una novel·la molt xula que parla d'això, de *por ahí resopla*.

El cas és que..., el cas és que..., ¿com ho estem fent? En compte de pujar personal, que no mos deixen... *(Remors)*

El senyor president:

Senyories, deixen parlar la vicepresidenta.

Disculpe vosté, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...–no, ja està; si ja... si açò és ja conegut– i baixar el nombre d'usuaris perquè el nombre de persones treballadores que atenen usuaris siga més adient.

I en els centres de gestió indirecta o que estan privatitzats ho hem fet a través dels plec de contractació. Hem exigit en els plec de contractació una ràtio millor, val, perquè una cosa és que l'ordre plantege unes ràtios mínimes i una altra cosa és que a nosaltres no ens vincula per dalt, ens vincula per baix. Aleshores què hem fet? En els plec de contractació hem millorat eixes ràtios, no ens hem atés als mínims, sinó que hem exigit més. I és aixina com estem millorant les ràtios de persones que són ateses en els centres de majors.

Moltes gràcies, senyor president. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passem a la pregunta 857, que formula la il·lustre diputada Sandra Mínguez, al conseller d'Educació.

Diputada, té vosté la paraula.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Bien, las diferencias de precios entre los campus públicos se agudizaron en plena crisis, esto fue una cosa que se le ocurrió al señor Wert en 2012 y que permitió a los gobiernos autónomos aplicar las subidas que quisiesen, dentro de una horquilla. La subida media fue de unos 540 euros.